

Sygn. akt VIII C 1179/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu Wydział VIII Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Kurdziel

Protokolant: Anna Zwiernik

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 kwietnia 2013 roku we W. sprawy

z powództwa Gminy W.

przeciwko małoletniemu P. K. reprezentowanemu przez przedstawiciela ustawowego A. K.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego P. K. na rzecz strony powodowej Gminy W. kwotę 121,20 zł (sto dwadzieścia jeden złotych dwadzieścia groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26 kwietnia 2011 r. do dnia zapłaty;

II. nie obciąża pozwanego kosztami procesu.

UZASADNIENIE

Na skutek pozwu strony powodowej Gminy W., wyrokiem z dnia 18 kwietnia 2012 r. Sąd uwzględnił powództwo w całości zasądając od pozwanego P. K. kwotę 121,10 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 26 kwietnia 2011 r. do dnia zapłaty. Jednocześnie Sąd nie uwzględnił wniosku strony powodowej o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania wg norm przepisanych uznając za usprawiedliwione odstępianie od obciążania nimi pozwanego.

Sąd, wydając orzeczenie o kosztach postępowania, ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany P. K. jest osobą niepełnoletnią, obecnie uczęszcza do Szkoły Zawodowej nr (...) we W. przy ul. (...).

Matka pozwanego jest osobą bezrobotną, zarejestrowaną w Powiatowym Urzędzie Pracy we W. od maja 2012 r. Ojciec pozwanego pracuje, miesięcznie zarabia 550 zł. Na utrzymaniu, poza pozwanym, pozostaje jeszcze troje dzieci w wieku 16 lat, 4 lata oraz 3 miesiące. Rodzina pozwanego utrzymuje się również z zasiłków uzyskiwanych z pomocy społecznej.

Od lipca 2011 r. rodzina pozwanego dysponuje kartą (...) uprawniającą do korzystania z oferty „Dwa plus trzy i jeszcze więcej” przyjętej uchwałą nr XXXV/2333/05 Rady Miejskiej W.. Karta ta została przedłużona.

Okoliczności uznane przez Sąd za przyznane w trybie art. 230 k.p.c.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawę orzeczenia o kosztach postępowania stanowił przepis art. 98 § 1 k.p.c. w związku z art. 102 k.p.c. Stosownie do przepisu art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Do tych niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się między innymi wynagrodzenie i wydatki jednego adwokata oraz koszty

sądowe. Zgodnie zaś z przepisem art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Powołany przepis art. 102 k.p.c. urzeczywistnia zasadę słuszności i stanowi wyłom w zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu pozostawiając Sądowi pewną swobodę w przyznawaniu zwrotu kosztów procesu (por. postanowienie SN z dnia 13.10.1976 r., IV PZ 61/76) Art. 102 k.p.c. nie konkretyzuje jednak pojęcia „wypadków szczególnie uzasadnionych”, dlatego też ich kwalifikacja należy do Sądu, po rozważeniu całokształtu okoliczności konkretnej sprawy. Do kręgu okoliczności branych przez Sąd po uwagę należą zarówno fakty związane z samym przebiegiem procesu, jak i fakty dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony. Okoliczności te powinny być oceniane przede wszystkim z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego.

Sąd doszedł do przekonania, że w niniejszej sprawie zachodziły szczególne okoliczności uzasadniające nie obciążanie pozwanego kosztami postępowania. Sąd zważył, iż pozwany był osobą niepełnoletnią, uczącą się i niepracującą, zaś ciężka sytuacja materialna jego rodziny, w szczególności niskie dochody wynoszące ok. 550 zł miesięcznie, fakt korzystania z pomocy finansowej opieki społecznej, jak również konieczność pokrywania kosztów utrzymania czwórki dzieci, w tym dwojga w wieku szkolnym, nie pozwalały na pokrycie kosztów procesu ani przez pozwanego, ani jego przedstawicieli ustawowych. Zdaniem Sądu obciążenie pozwanego tymi kosztami stanowiłoby dla niego nadmierną dolegliwość, a nadto mogłoby zagrażać egzystencji całej rodziny. Powyższe uzasadniało zatem zastosowanie art. 102 k.p.c.

W tym zatem stanie rzeczy, o kosztach postępowania Sąd orzekł, jak w punkcie II. wyroku.